

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Melenciuc Victor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 03 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Melenciuc Victor Andrei,

născut la 09 iulie 1980, originar și domiciliat în s. Horești, r-nul Ialoveni,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 02 septembrie 2013 - pînă la 03 iunie 2014 (instanța de fond);

2. de la 07 iulie 2014 - pînă la 18 decembrie 2014 (instanța de apel);

3. de la 12 martie 2015 - pînă la 06 mai 2015 (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 03 iunie 2014, Melenciuc Victor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 5 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Bodolica Igor în privința căruia cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Melenciuc Victor la data de 15 octombrie 2006 aproximativ la 19⁴⁰, aflîndu-se pe una din străzile din s. Horăști, r-nul Ialoveni, împreună cu Bodolica Igor și cu o altă persoană în privința căreia cauza a fost disjunctă, urmărind scopul săvîrșirii unui act de huliganism, fără careva motive, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului lui Platon A., cauzîndu-i dureri fizice.

Tot el, Melenciuc Victor împreună cu Bodolica Igor și alte trei persoane în privința cărora cauza a fost disjunctă, la 15 octombrie 2006 aproximativ la orele

20⁰⁰, în continuarea acțiunilor huliganice aflându-se în apropierea gospodăriei cet. Leu Sergiu din s. Horești, r-nul Ialoveni, fără careva motive, i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele precum și cu un băț din lemn, peste diferite părți ale corpului cet. Ursu Gheorghe, provocându-i acestuia dureri fizice.

Tot el, împreună cu Bodolica Igor și alte persoane în privința cărora cauza a fost disjungată la 15 octombrie 2006, aproximativ la orele 20⁴⁰, continuându-și acțiunile sale huliganice, aflându-se în apropierea stației de microbuze din s. Horești, r-nul Ialoveni, fără careva motiv i-au aplicat lovituri cu pumnii și picioarele, precum și cu un băț din lemn peste diferite părți ale corpului cet. Dogot Alexandru, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2644/D din 30.11.2006, vătămări corporale ușoare.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost contestată de inculpatul Melenciuc Victor, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, argumentând că fapta nu a fost comisă de inculpat.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că instanța de fond a dat o apreciere eronată declarațiilor părților vătămate și martorilor și pripit l-a condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece el careva obiecte în mână cu care să aplice lovituri nu a avut, și în general nu a aplicat nici o lovitură părților vătămate.

Instanța de fond nu a înlăturat divergențele esențiale dintre declarațiile martorului Leu N., Leu S. și Puică N. date la faza urmăririi penale și cele depuse în cadrul cercetării judecătorești.

Ulterior, inculpatul a depus cerere de modificare a apelului, unde a solicitat casarea sentinței cu încetarea procesului penal în temeiul art. 391 alin. (6) Cod de procedură penală, argumentând că, învinuirea i-a fost înaintată cu încălcarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuț, ori reîncadrarea acțiunilor sale în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, cu încetarea procesului penal pe motivul intervenirii termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Consideră că, instanța de fond urma să stabilească care dintre persoanele prezente la incidentul dat a dispus de careva obiecte periculoase pentru vătămarea integrității corporale, care au fost acțiunile concrete ale fiecărui participant și corect să încadreze acțiunile fiecărui inculpat în raport cu acțiunile întreprinse de aceștia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, apelul inculpatului a fost respins și menținută fără modificări sentința contestată.

5. Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că probele cercetate de

prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în prevederile art.287 alin.(3) Cod penal, ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Solicitările apelantului privind încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală au fost respinse, deoarece inculpatul a comis o infracțiune gravă, pentru care termenul de prescripție este de 15 ani, prin urmare acesta nu a expirat.

Cît privește cerințele privind reîncadrarea acțiunilor lui Melenciuc V. în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, Colegiul penal le-a respins ca neîntemeiate deoarece, în speță cu certitudine s-a stabilit că inculpatul împreună cu alte 5 persoane au aplicat părților vătămate lovituri atît cu mîinile și picioarele cît și cu bîte din lemn. Faptul că inculpatul a avut în mînă o bîtă din lemn a fost confirmat la urmărirea penală atît de părțile vătămate cît și de martori.

Argumentul inculpatului în partea ce ține de nulitatea ordonanței de punere sub învinuire, pe motiv că aceasta a fost înaintată peste termenul legal prevăzut de lege, a fost respins, deoarece atît inculpatul cît și avocatul acestuia în cadrul urmăririi penale nu au înaintat careva obiecții asupra legalității sau termenului de întocmire a actelor penale, prin urmare persoanele care nu au înaintat aceste obiecții în termenul și modul prevăzut de lege, ulterior nu mai pot invoca punerea în aplicare a acestui drept.

6. Împotriva hotărîrilor pronunțate de instanțele ierarhic inferioare a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penal, solicită casarea hotărîrilor contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile sale să fie încadrate în baza art. 287 alin. (2) Cod penal, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

În argumentarea recursului declarat recurentul a invocat următoarele:

- încălcarea dreptului la apărare printr-o apărare neefectivă;
- la 05.12.2012 a fost recunoscut în calitate de bănuît, însă învinuirea i-a fost înaintată abia la data de 22.03.2012, cu încălcarea termenelor procesuali, astfel consideră că a avut loc o gravă încălcare procesuală prevăzută la art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală și respectiv poate fi invocată la orice fază a procesului

penal, fapt ce duce la nulitatea actelor de urmărire penală;

- instanța de apel neîntemeiat a respins cererea de numire a expertizei în vederea afirmării sau infirmării celor invocate referitor la falsificarea datei întocmirii actelor procesuale de la f.d.94 -96, vol. I;

- instanțele ierarhic inferioare nu au dat apreciere declarațiilor martorilor acuzării și a declarațiilor părților vătămate date în cadrul cercetării judecătorești, neîntemeiat bazându-și hotărârile de condamnare pe declarațiile date de aceștia la faza urmăririi penale, fără a înlătura divergențele esențiale din declarațiile ultimilor;

- instanțele de fond au încălcat prevederile art. 8 Cod de procedură penală, bazându-și hotărârile doar pe presupuneri, deoarece din declarațiile părților vătămate și a martorilor audiați nu rezultă că el ar fi avut careva obiect în mână cu care a aplicat lovituri părților vătămate;

- netemeinicia concluziei instanței de apel referitor la încadrarea acțiunilor sale în baza art. 287 alin. (3) Cod penal. Astfel, consideră că instanța de apel urma să stabilească gradul de vinovăție al fiecărui participant la incidentul din 15.10.2006 în coraport cu acțiunile efectuate și corect să califice acțiunile fiecărui inculpat în parte;

- decizia instanței de apel care a fost expediată părților a fost semnată doar de judecătorul Melinteanu Iu., contrar prevederilor art. 418 alin. (4) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece recurentul nu a invocat care este problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce ar fi temei de casare a hotărârii, solicitând doar reaprecierea probelor, însă un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și

veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al corobărării lor.

Aceste prevederi obligatorii ale legii procesual penale au fost respectate la judecarea apelului.

Colegiul penal reține că instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind vinovăția lui Melenciuc Victor în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

Din conținutul hotărârilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras având în vedere atât depozițiile părților vătămate Dogot Alexandru, Ursu Gheorghe, Platon Andrei, care au indicat că au fost maltratați de mai multe persoane printre care era și inculpatul, cât și a martorilor Puică Pavel și Puică Nicolae, care au relatat că l-au văzut pe Ursu Gheorghe, care era bătut și murdar de sânge stînd jos culcat la pămînt, iar Leu Sergiu încerca să-l ajute. Din discuții cu Leu Sergiu au înțeles că Ursu Gheorghe a fost bătut de Melenciuc Victor și alte patru persoane. După transportarea lui Ursu Gheorghe la spital, prin sat l-a văzut pe inculpat cu încă 4 persoane care aveau asupra lor niște bîte din lemn, toți fiind în stare de ebrietate și îl băteau pe Dogot Alexandru. Precum, și din declarațiile martorilor Leu Nadejda și Leu Sergiu, care au relatat că inculpatul împreună cu încă 4 persoane, erau în stare de ebrietate și i-au aplicat mai multe lovituri lui Ursu Gheorghe, cât și actele cauzei - raportul de expertiză medico-legală nr.2644/D, din care rezultă că vătămarile corporale medii depistate la Dogot Alexandru, au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice cu un obiect dur, contondent, cu suprafața de interacțiune limitat; procesul – verbal de examinare a obiectului din 08.10.2011, conform căruia s-a depistat că la automobilul de model Ford Siera, cu nr/î CU AE 320, parbrizul din față din partea dreaptă de jos este deteriorat.

Astfel, reieșind din materialul probator al cauzei, Colegiul penal conchide că concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii imputate, sînt juste și întemeiate, deoarece legislația în vigoare expres prevede că infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente -acțiune exprimată, alternativ, în aplicarea violenței asupra persoanelor, săvîrșite de două persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

După cum s-a menționat mai sus, acțiunile inculpatului de huliganism s-au petrecut într-un loc public, iar agresorii au folosit obiecte special adaptate (bâte din lemn), pentru vătămarea integrității corporale a părților vătămăte, astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului Melenciuc V.

Argumentele recurentului, precum că acțiunile sale urmează a fi reîncadrate în baza art.287 alin.(2) Cod penal, deoarece nu a fost dovedit faptul că anume el ar fi avut careva obiect cu care ar fi aplicat lovituri părților vătămăte nu pot fi reținute, deoarece, prezența în mâinile inculpatului a unui obiect din lemn asemănător unei bâte a fost confirmat atât de părțile vătămăte cât și de martori care au relatat că inculpatul Melenciuc V. împreună cu celelalte 4 persoane, aveau un în mâini bețe, cu care au aplicat părților vătămăte lovituri.

Cît privește argumentul invocat de inculpat referitor la faptul că ordonanța de punere sub învinuire din 22 martie 2013, urmează a fi declarată nulă, deoarece procurorul a emis ordonanța nominalizată cu încălcarea termenului legal de 3 luni prevăzut de art. 63 alin. (2) Cod penal, Colegiul îl respinge.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, ordonanța de punere sub învinuire este un act procedural și în cazul în care sînt încălcate prevederile legale referitoare la punerea sub învinuire a persoanei, nu atrage nulitatea absolută a actului procedural respectiv, deoarece nu cad sub incidența art.251 alin.(2) Cod de procedură penală.

Conform alin.(4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din materialele cauzei rezultă că ordonanța de punere sub învinuire în baza art.287 alin.(3) Cod penal a fost emisă la 22 martie 2013 și tot în aceeași zi a fost adusă la cunoștință lui Melenciuc V. și avocatului acestuia Grecu R., contra semnătură (f.d.129-130, vol. I). În cursul efectuării acțiunii respective, precum și la terminarea urmăririi penale, cînd învinuitul a luat cunoștință de materialele dosarului, ordonanța de punere sub învinuire nu a fost contestată.

Prin urmare, la momentul prezentării materialelor de urmărire penală, atât Melenciuc V. cât și avocatul acestuia considerîndu-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au invocat faptul că învinuirea a fost înaintată cu încălcarea termenului

prevăzut la art.63 alin. (2) Cod de procedură penală, precum și nu au avut nici o obiecție asupra ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, prezumându-se că au acceptat situația dată.

Mai mult, inculpatul a dispus de dreptul de a ataca hotărârile organului de urmărire penală judecătorului de instrucție în conformitate cu prevederile art.313 Cod de procedură penală, însă nici el și nici apărătorul său nu au contestat cu plîngere actele procedurale emise pe parcursul urmăririi penale.

Totodată, Colegiul conchide că afirmația recurentului precum că i-a fost încălcat dreptul la apărare, la fel urmează a fi respinsă ca fiind nefondată și declarativă, deoarece atît la faza urmăririi penale cît și în cadrul cercetării judecătorești Melenciuc V. a fost asistat de avocatul Grecu R.

În acest context, instanța de recurs ține să menționeze că, potrivit art. 72 alin. (2) Cod de procedură penală, avocatul care acordă asistență juridică garantată de stat urmează a fi înlăturat din procesul penal, *dacă persoana pe care o apără are temeiuri reale de a pune la îndoială competența sau buna credință a avocatului și va depune o cerere pentru înlăturarea acestui apărător din proces.*

Studiind materialele cauzei Colegiul penal atestă că, careva cerere în acest sens de către inculpat nu a fost înaintată. Mai mult ca atît, potrivit procesului - verbal al ședinței instanței de fond la întrebarea președintelui ședinței Melenciuc V. a declarat "sunt de acord să fiu apărât de avocatul Grecu R." (f.d.178, vol. I).

În continuare Colegiul penal menționează că, instanța ierarhic inferioară just a respins demersul privind numirea expertizei în vederea afirmării sau infirmării celor invocate referitor la falsificarea datei întocmirii actelor procesuale de la (f.d.94 -96, vol. I) deoarece potrivit alin. (3) art.313 Cod de procedură penală, plîngerile împotriva acțiunilor și actelor organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție în termen de 10 zile, iar inculpatul nici la urmărirea penală și nici în instanța de fond nu a înaintat careva obiecții în acest sens, prin urmare Melenciuc V. nu a contestat în modul și termenul prevăzut de lege actele procesuale nominalizate.

Un alt argument invocat de recurent este încălcarea prevederilor art. 418 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece decizia instanței de apel a fost semnată doar de judecătorul Melenteanu Iu.

În acest context, Colegiul penal, relevă că argumentul dat este absolut nefondat și declarativ, deoarece decizia care se contestă (f.d.46-55, vol. II) este semnată atît de judecătorul Melenteanu Iu., cît și de judecătorii Furdui S. și

Corochii N., care au participat la examinarea prezentei cauze penale. Referitor la încălcarea prevederilor art. 418 alin. (4) Cod de procedură penală, Colegiul penal specifică că, recurentul a făcut trimitere la o normă ce nu este în vigoare, de vreme ce alin. (4) al articolului respectiv a fost abrogat prin Legea nr.66 din 05 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, intrată în vigoare la data de 27 iulie 2012.

Afirmația recurentului, precum că instanțele de judecată incorect și unilateral au apreciat probele punând la baza hotărârilor de condamnare doar presupuneri, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător.

Critica adusă de inculpat referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt, care deja a fost efectuată de două instanțe de judecată, și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sînt.

Totodată, recursul înaintat repetă întocmai textul apelurilor declarate de același autor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu, și, conform art.414 alin.(3), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apeluri.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Astfel, Colegiul conchide că faptelor săvîrșite de către Melenciuc V. li s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă inculpatului i s-a stabilit cu respectarea prevederilor art.75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să

concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Melenciuc Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Melenciuc Victor Andrei*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată la 28 mai 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti